

Anctó-rum mé-ri-tis ín-cly-ta gáudi-a Pangámus

só-ci-i, gé-staque fór-ti-a: Nam gliscit á-nimus pró-me-re

cánti-bus Victó-rum genus óp-timum. Hi sunt, quos ré-ti-

nens mundus inhórru-it; Ipsum nam sté-ri-li flo-re per-á-

ri-dum Sprevé-re pé-ni-tus, teque se-cú-ti sunt, Rex, Chris-

te, bone cæ-li-tus. Hi pro te fú-ri-as atque fe-ró-ci-a Cal-

cá-runt hó-minum, sæ-vaque vér-be-ra: Cessit his lá-ce-rans

fór-ti-ter úngu-la, Nec carpsit penetrá-li-a. Cædúntur glá-

di-is mo-re bi-dénti-um: Non murmur ré-sonat, non que-

rimó-ni-a; Sed corde tá-ci-to mens bene cónsci-a Consér-

vat pa-ti-én-ti-am. Quæ vox, quæ pót-e-rit lingua re-té-

xe-re, Quæ tu Martí-ri-bus mú-ne-ra præ-pa-ras? Rubri nam

flú-i-do sán-gui-ne, láu-re-is Di-tántur bene fúl-gi-dis.

Te summa Dé-i-tas, ú-naque póscimus, Ut culpas áblu-as,

nó-xi-a súb-tra-has, Des pa-cem fá-mu-lis, nos quoque gló-

ri-am Per cuncta ti-bi sæ-cu-la. A-men.